

Sygn. akt *IV U 201/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2017 r.

**Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący: SSO Anna Guniewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2017 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku L. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania L. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 30/01/2017 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 30/01/2017r. znak: (...)w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni L. F. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy poczynając od dnia 28 października 2016r. na okres do października 2017r.

Sygn. akt IV U 201/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 listopada 2017r.

Decyzją z dnia 30.01.2017r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2016 r., poz. 887 ze zm.) po rozpoznaniu wniosku z dnia 28.10.2016r. odmówił wnioskodawczyni L. F. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawczyni nie przysługuje prawo do renty ponieważ nie jest ona niezdolna do pracy, co wynika z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 24.01.2017r.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła wnioskodawczyni L. F. wskazując, że nie zgadza się ze stanowiskiem organu rentowego i komisji lekarskiej ZUS.

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o oddalenie odwołania albowiem wnioskodawczyni orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 24 stycznia 2017 r. została uznana za zdolną do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

L. F. w dniu 28.10.2016r. złożyła wniosek w sprawie ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy przyznawanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wnioskodawczyni pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31.12.2013r.

W dniu 24 stycznia 2017r. Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że L. F. nie jest niezdolna do pracy.

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawczyni, w szczególności czy jest on częściowo niezdolna do pracy, kiedy powstała owa niezdolność do pracy oraz czy ma charakter trwały czy okresowy, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu: psychiatrii, chirurgii, neurologii i nefrologii.

Biegły psychiatra na podstawie danych z dokumentacji medycznej, wywiadu oraz wyników aktualnie przeprowadzonego badania stanu zdrowia psychicznego stwierdził u opiniowanej objawy epizodu depresyjnego, w postaci obniżenia nastroju, napędu, braku spontaniczności w kontakcie, skłonna do przeżywania lęku, poczucia zagrożenia, niewydolności, inwalidyzacji. Z psychiatrycznego punktu widzenia obecne zaburzenia w sposób istotny obniżają zdolność do pracy zawodowej badanej, która wymaga dalszej systematycznej farmakoterapii i intensyfikacji oddziaływań terapeutycznych. Według biegłego częściowa niezdolność do pracy powstała od wypadku 21 marca i opiniowana jest nadal częściowo okresowo na sześć miesięcy niezdolna do pracy zawodowej od daty badania. W opinii uzupełniającej z dnia 4.09.2017r. biegły psychiatra stwierdził, że opiniowana jest nadal częściowo niezdolna do pracy okresowo na 6 miesięcy od daty badania w dniu 5.04.2017r.

Biegli z zakresu nefrologii i neurologii w oparciu o akta sprawy, ZUS , przeprowadzone badania podmiotowe i przedmiotowe oraz dostępną dokumentację stwierdzili u wnioskodawczyni zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego na podłożu zmian zwyrodnieniowych i wypukliny L5-S1. Zespół korzeniowy lędźwiowy o śladowym, niewielkim nasileniu.

W opinii biegłych z zakresu neurologii i nefrologii badana nie jest niezdolna do pracy. W fizykalnym badaniu neurologicznym nie stwierdza się istotnych odchyśleń od normy- brak jest niedowładów, brak zaburzeń ruchomości kręgosłupa, brak jest zaburzeń chodu, spowodowanych schorzeniami neurologicznymi. Objawy korzeniowe z odcinka lędźwiowego są zaznaczone w śladowym stopniu. W badaniu tomografii komputerowej wykonanym w trakcie pobytu w oddziale neurologii nie uwidoczniło ucisku na struktury nerwowe. Opisane zmiany zwyrodnieniowe i wypuklina na poziomie L5-S1 jest dość powszechnie występującym zjawiskiem i występuje u dużego procenta osób w wieku odwołującej się i jako takie samodzielnie nie powoduje niezdolności do pracy. U wnioskodawczyni występują również zaburzenia zwieraczy.

Biegły nefrolog nie stwierdził zaburzeń funkcji nerek, parametry wydolności nerek były w normie i także ze względu na schorzenia nefrologiczne nie zakwalifikował badanej jako osoby niezdolnej do pracy.

Biegły z zakresu chirurgii w opinii z dnia 3.07.2017r. stwierdził, że L. F. przeszła angioplastykę tętnicy biodrowej prawej z implantacją stendy. Obecny dystans chromania przestankowego ok. 100m. W styczniu 2016r. była operowana z powodu owrzodzenia dwunastnicy. Przeszła również operację z powodu kamicy nerkowej prawostronnej przed kilku laty. Fizykalnie brzuch miękki i niebolesny , kończyny dolne prawidłowo ocieplone. Brak tętna na tętnicach grzbietowych obu stóp.

Biegły rozpoznał u badanej :

- stan po angioplastyce tętnicy biodrowej prawej,
- Zespół Lerische'a,
- stan po leczeniu operacyjnym perforacji wrzodu dwunastnicy.

Z punktu widzenia chirurgicznego stwierdził częściową niezdolność do pracy od 24.05.2017r. tj. od daty badania. Niezdolność jest czasowa do maja 2019r.

W piśmie procesowym z dnia 19.09.2017r. ZUS stwierdził, że po zapoznaniu się z treścią opinii uzupełniającej biegłej z zakresu psychiatrii i przy uwzględnieniu daty powstania niezdolności do pracy ustalonej w opinii z dnia 04.09.2017r. tj. 05.04.2017r. wnioskodawczyni spełnia pozostałe warunki do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, określone w art. 57 ust. 1. Pkt 2 i 3 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (t.j. Dz. U. z 2016r. poz. 887). W dziesięcioleciu przed datą 05.04.2017r. wnioskodawczyni udowodniła 7 lat 2 miesiące i 28 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Sąd dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie wskazanych dowodów. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem zostały sporządzone przez powołane do tego osoby w zakresie przyznanych im kompetencji i w przepisanej formie, a ich autentyczność i treść nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd Okręgowy dał wiarę dowodom z opinii biegłych sądowych uznając że są one fachowe, rzetelne i kompletne. Opinie zostały wydane przez biegłych specjalistów, których specjalizacje zawodowe odpowiadają rodzajom schorzeń i dolegliwości wnioskodawczyni. Z treści opinii wynika, iż zawierają one wszystkie konieczne elementy (wywiad uzyskany od wnioskodawcy i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wnioski końcowy dotyczący niezdolności do pracy). Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opiniom biegłych waloru wiarygodności. Sąd podziela powyższe opinie biegłych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie jest zasadne.

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS – renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 3 ustawy emerytalnej, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu przy czym częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Z zebranego w sprawie, wiarygodnego materiału dowodowego wnika, że wnioskodawczyni spełnia warunki do przyznania jej prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Opinia biegłego z zakresu psychiatrii i chirurgii dała podstawę do ustalenia, iż odwołująca się jest częściowo niezdolna do pracy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku przyznając wnioskodawczyni prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy od daty złożenia wniosku tj. od 28.10.2016r. do października 2017r.